

in alijs non: exemplum pater de testa. raynucius. z. e. raynaldus. a Admitrat. Per hanc litteram vide/ tur q etiam si non perat vltro: executionem: p modum rament exceptionis repellere poterit de nullitate agen/ rem. z. est sile q plene scripti de ordi. cogni. c. fina. vltro ergo se offerat ex/ ecutioni z senten/

etis parcat si de nullitate vult a/ gere: concor. de ordi. cogni. cum dilectus.

b Donec. fa/ cta ergo executi/ one poterit age/ re: z si obtinebit in causa nullita/ tis: obtinebit etiam reuocationis ex/ ecutionis: facte de restit. in in/ reg. suscitara. C. de pteci. impera. offe. aut. que sup plicatio.

c Plenarie. Concor. de resti. spol. c. si. z. parce p hoc verbum q no facta executio ne etiam minime pxi eius quod p nunciarum fute impediet agens: sile. ij. q. j. reitne: granda.

d Diffinitio. Hoc non expellit

s. pxi. r. a. f. fuerit. Successive. vt. s. dicit: quia vi/ cius a pma z a secunda sententia appellatur: a tertia ve/ ro non potuit appellare: de ap. sua nobis. f. Alieu/ sus. Dicitur in vltima: hoc pcedit cuz scilicet dico me appellasse a grauamine illaro p iudicem secunde appel/ lationis: qua appellacione pendente confirmate tpe tu/ dex pma z secunda sni. z. hoc dico: q si a grauamine il/ lato p iudicem pme appellatis appello: z iste postea feret diffinitiu. si ab illa no appello: non erit dare tertia diffinitiu: multominus si appellare a grauamine iudi/ cis causa pncipalis: si vero appellauero ab illa snia ee/ vtraq appellacionem psequor: tunc pcedere possit ca/ lus iste: facit Clemen. s. de dolo z contu. si aurem.

g Appellasse. Proponat quod est infra. h Vniuersi modi. Emisse ante sententiam ab interlocu/ tione z grauamine: cuius psecutio forte studiose differ/ re videatur fims cause pncipalis. i Pendere. Ali/ as appellasse non iuuaret illum: si deferta vel conera cu/ snia esset illius appellacionis causa. Sed quid si di/ car se sic appellasse z causam appellacionis finitam p/ scilicet quia p nunciarum fute bene appellaram. Di/ co etiam tunc non impeditur executio p responsonem supra pxi. Allegat em nullitatem: quia id pstat iudi/ cem a quo fute appellaram diffinitiuam ferre non po/ tuisset: sed si aduersarius ab illa p nunciacione qua p/ nunciarum fute bene appellaram infra tempus debitu appellasse: tunc adaptaretur hec littera: quia adhuc illius appellacionis causa pendere.

k Impedit. Licet ergo hoc pendencia illius appel/

lactio dubitet an salte vltima snia tenuerit: vult cu/ fiat executio saluo iure retraccatois ra snie q epe: vltio nis si iudicet bi appellari: vt dicit. s. pxi. r. n. no em ip/ dit hec lra appellatois. Illius psecutione: dnm ipsius fatalia no sint lapsa. l Pendentes. Vide. s. ca. co. s. iudi. dispeditiofz

r inuigilare remedijs subiecto/ ru eozud piculis obuiare: z scadala remouere compellit.

s Sane cu ia dudū int qn/ da Henricū impatorē roma/ nū z charissimū in christo fi/ liū nostrū Robertū scilicet re/ gē grauis fuisset materia tur/ bationis exorta: asserete de/ inde imperatore predicto q/ cum quibusdam ipsius subdi/ tis q rex pfederationes z co/ spiratioes fecerat in ipi/ mate/ statis offensam: qdōz tracta/ uerat z ordinauerat: vt ciui/ tates qdā sb impij z impato/ ris eiusdē obedientia p/ sistentes z eū z impijū rebellarent: b gētelqz iuuipi/ fute subsidio nōnullas als impij ciuitates z castra inde violent eiectis ipsius impatoris officialibus occuparunt: et pro ipso rege occupata tenebant: ac alias

nē: vt dicit. Secda ibi: Dep. subiecit itaq examit. z dicit qre. Tertia ibi: Pororū. improbat citacionē z pcelluz ex/ meū citati rōne astantiū impatoris: z rōne loci. Quarta ibi: De illō. illā improbat rōne loci i q z d q citatio facta fuit. Quinto ibi: Dentoz. pcludēdo q sniaz pus soluit du/ plex obsta culā: q dicit postz regē vasallū ipij z ipijū deli/ qsse. Sexto ibi: Rurhus. oūdit diuersis modis illa snia impatorē fute pxiū emios ex pssisse. Septimo ibi: Cerey. soluit supplecionē defectuuz quā in snia fecit impator. n Cura. h icipe pstructū: z tale vlt sile puto q erat ex/ orditū dectū: d dect. pastoral. in cōpl. Dreg. sb diuersis ritul collocata: vt dicit. s. d. reseq. pastoral i pñ. o Di/ utni. p. s. illō. Pasce oues meas. Jo. vlt. d. elec. signifi/ casti. d. ma. z obe. soltre. p Christāl. d. homi. p hūa/ n. ll. vi. z fac eua. Boni. vna scraz. z fac h lra ad id qd dicit. s. ca. cop. d. resti. c. j. qd reglarit iudeos n cōpelicet ecclia. q Nos compellit. qd est. r. r Inuigilare. Ponit h in p valde: sic de fideiul. c. j. de q vide in Spe/ cu. d. dispn. z alle. s. post hec. s. ill. ibi iponit: z hule ex/ ordio z cor. pemiū legi: de offi. deleg. officij. lib. vi.

s Sane Narratio. r Impatorē. Inchoauerat em discor. Ita co nondū coronato. s. ca. cōpl. de iurctur. ca. j. post pñ. v Asserete. forte veraciter: qd tū snia nō iustificat: vt sequit in s. rursus. f. s. pxi. Impa/ toris vel regis: pnum placet. p Subditis. Item si cū nō subditis vel hostibus. C. ad. l. iul. mate. sigs. cano nizara. vj. q. j. z Cōspiratioes. Vide qd scpti de tu/ di. exhibira. a Er ordinauerat. Rex romanor. Ro/ bertus. b Fulce. Id est minure firmare vlt adiure.

Diuisio

Inuigilari